Πηιλιππιανς

ηαπτερ 1

1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σύν 1 ἐπισκόποις 2 καὶ διακόνοις 2 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 4 ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. 3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάση τῆ μνεία ὑμῶν, 4 πάντοτε ἐν πάση δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, 5 ἐπὶ τῆ χοινωνία 5 ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, 6 πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· ⁷ καθώς ἐστιν δίχαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῆ καρδία ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. ⁸ μάρτυς γάρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. 9 καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύη ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάση αἰσθήσει, ¹⁰ εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἴνα ῆτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ¹¹ πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προχοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ¹³ ὤστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν άδελφῶν ἐν Κυρίω πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν. 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν χηρύσσουσιν 16 οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου χεῖμαι, 17 οἱ δὲ ἐξ έριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. 18 τί γάρ· πλὴν ὅτι παντὶ τρόπω, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθεία, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτω χαίρω ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι 19 οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ύμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ²⁰ κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάση παρρησία ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. ²¹ Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. 22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 συνέχομαι δὲ ἐχ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι χαὶ σύν Χριστῷ εἴναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ύμᾶς. 25 καὶ τοῦτο πεποιθώς οἶδα, ὅτι μενῷ καὶ παραμενῷ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ²⁶ ἴνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς έμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾶ ψυχῆ συναθλοῦντες τῆ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν άντιχειμένων, ήτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, χαὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· 29 ότι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

τοπική δεῖ εἴναι μονὴν μίαν ἐκκλεσίαν σὺν ἑνὶ τάξει λαοῦ ἤ πάντας τῶν ἁγίων ἔν ταῦτη τοπική συνέστηκεν.

3 Τδε τὴν δευτερὴν γραφήν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῷ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς· Πρὸς Ἐφεσίους.

⁴ Ίδε τὴν πρωτὴν γραφήν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῷ κεφαλαίῳ τῆς ἐπιστολῆς· Πρὸς Ἐφεσίους.

5 Τδε τὴν πρωτὴν γραφήν τοῦ εἰχοστοῦ έχτοῦ στιχοῦ ἐν τῷ πεντεχαιδεχάτω χεφαλαίω τῆς ἐπιστολῆς· Πρὸς 'Ρωμαίους. Οἴ ἄγιοι χοινονίαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον εἰχον, μετεχόντες ἐν τῷ

¹Φίλιπποι ήν ή πρῶτη πόλις ἐν τῆ ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας (Πράξεις 16:10-12). Διὰ της πορείας τῆς διακονίας τοῦ Παυλοῦ (Πράξεις 16:10-12), ἡ ἐκκλησία ἡ πρωτή ἠγειρῶθη ἐν τῆ Εὐρώπη.

^{2°}Ωδε οὐχ ἔστιν· τοῖς ἁγίοις...χαὶ ἐπισχόποις χαὶ διαχόνοις, ἀλλά ἔστιν· τοῖς ἁγίοις...σὺν ἐπισχόποις καὶ διαχόνοις. τοῦτο ἐστὶν ὑψηλῶς σημαντιχόν, ὅτι δηλοῖ ὅτι ἐν τῆ τοπιχῆ ἐχχλησία οἱ ἄγιοι χαὶ οἱ ἐπίσχοποι καὶ οἱ διάχονοι οὐχ εἴσιν τρεῖς τάξεις. ἡ ἐχχλησία μόνην μίαν τάξιν τῶν ἁγίων σὺν τοῖς ἐπισχόποις καὶ τοις διαχόνοις συσταθεῖσα ἔχει. τοῦτο προσδηλοῖ ἔτι ὅτι ἐν τινι

ηαπτερ 2

1 Εἴ τις οὖν παράχλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις χοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ εν φρονοῦντες, ³ μηδεν κατ' ἐριθείαν μηδε κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῆ ταπεινοφροσύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕχαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι. 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 6 δς έν μορφῆ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ άρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἴναι ἴσα Θεῷ, ⁷ ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφήν δούλου λαβών, εν δμοιώματι άνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εύρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήχοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. 9 διὸ χαὶ ό Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ονόματι Ίησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα έξομολογήσηται ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. 12 εΩστε, άγαπητοί μου, καθώς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῆ παρουσία μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μάλλον ἐν τῆ ἀπουσία μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσ ϑ ε 13 Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. 14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, 15 ἴνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σχολιᾶς χαὶ διεστραμμένης, ἐν οῖς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν χόσμῳ, 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα. 17 Άλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῆ θυσία καὶ λειτουργία τῆς πίστεως ύμῶν, χαίρω καὶ συνχαίρω πᾶσιν ὑμῖν 18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συνχαίρετέ μοι. 19 Έλπίζω δὲ ἐν Κυρίφ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ύμῶν. 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέχνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. ²³ Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς αν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς. 24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίω ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. 25 ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ύμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ην πάντας ύμας, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἡκούσατε ὅτι ἡσθένησεν. ²⁷ καὶ γὰρ ἡσθένησεν παραπλήσιον θανάτω· άλλὰ ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον άλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ. 28 σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἴνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κάγὼ άλυπότερος $\ddot{\omega}$. 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρί ω μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε, 30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν παραβολευσάμενος τῆ ψυχῆ, ἵνα ἀναπληρώση τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ηαπτερ 3

1 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίω. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. 3 ήμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Τησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες, 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρχί, ἐγὼ μᾶλλον· ⁵ περιτομῆ ὀχταήμερος, ἐχ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμείν, Έβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. ⁷ Ἀλλὰ ἄτινα ῆν μοι κέρδη, ταῦτα ῆγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. 8 ἀλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εῖναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' δν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω 9 καὶ εὕρεθ $\tilde{\omega}$ ἐν αὐτ $\tilde{\omega}$, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆ πίστει, 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτω αὐτοῦ, 11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἑξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. 12 οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ήδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ῷ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. ¹³ άδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔπω λογίζομαι κατειληφέναι εν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεχτεινόμενος, 14 χατὰ σχοπὸν διώχω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω χλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. 16 πλὴν εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. 17 Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οῧς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῆ αἰσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. 20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὔ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, 21 δς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

ήαπτερ 4

 1 ε 0 Οστε, άδελφοί μου άγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Κυρί $_{0}$, άγαπητοί. ² Εὐοδίαν παραχαλῶ χαὶ Συντύχην παραχαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ. ³ ναὶ έρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συνλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς. 4 Χαίρετε έν Κυρίω πάντοτε πάλιν έρῶ, χαίρετε. 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς· 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. 7 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 8 Τὸ λοιπόν, άδελφοί, ὄσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὄσα σεμνά, ὄσα δίχαια, ὄσα ἁγνά, ὄσα προσφιλῆ, ὄσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. ¹⁰ Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίω μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ῷ καὶ ἐφρονεῖτε, ήχαιρεῖσθε δέ. 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω \cdot ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἴς εἰμι αὐτάρχης εἴναι. 12 οίδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οίδα καὶ περισσεύειν ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι. 13 πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με. 14 πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου τῆ θλίψει. 15 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι έν άργη τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μαχεδονίας, οὐδεμία μοι ἐχχλησία ἐχοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι, 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε. 17 οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. ¹⁸ ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Έπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. 19 ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν γρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ²⁰ τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. ²¹ Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. 22 ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ άγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐχ τῆς Καίσαρος οἰχίας. ²³ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.